

1931--32-ben az NKP vezetői többször nyilvánosan kimondták, kinyomtatták:

"Mi vagyunk a holnap győztesei..."

TANÁROK, TANÁRJELÖLTEK NEHEZ FELADATOK ELŐTT..... 2

...totál-analizist akarok!

IKER-INTERJU..... 4



KÉPREGÉNY!

/Látható!/
✓

1984 SEP 2 8

gondolat- jel

A JATE BTK KISZ-SZERVEZETÉNEK KIADVÁNYA
1983 1

Jámbor, de szándék

Jó kis rutinvita volt. Javarészt rutinos hozzá-
szólók tették föl régi lemezeiket. Elsősorban
oktatók szerencsételtették a Jámbor szándék szer-
zőit. Ugy látszik, őket jobban érdekli a reform
ügye, mint a diákokat, akik 1--5 év múlva ugyis
itthagyják az egyetemet. /Ha csak a reform állá-
sát nézzük, ők a szerencsésebbek./

Há nem a guny nem kenyerem. Nem is alkalmazom
hát azokkal szemben, akik felszólamlottak a do-
kumentum hiányos ismeretében. Mi több, mentsé-
gükre szól: ritka az olyan vita fontos kérdések-
ről, mely a tények ismeretében folya, hol az
érvek és az ellenérvek súlyuk szerint mérettet-
nének a kiművelt közönség előtt. Sokkal inkább
jellemző a mindenki által így vagy úgy elismert
fikcióra való kacsingatás, elmulasztott lehetősé-
geink és munkálkodásunk következményeinek ob-
jektívként való beállítás, a skizoid szakadás
lehető és kellő között, amit sokszor csak a de-
magógia hidal át -- ha hagyják. De a Jámbor
szándék vitája /hála legyen érte!/
nagyobb-részt nem ilyen vita volt. Ennek okát abban le-
lem, hogy még nem merült föl a cselekvés szük-
/folytatás a 2. oldalon/

Az irónia: mocs-
kos különjárat
a tengeren.

ÖRÖKIRÓNIA..... 8

...a Főnök halála
még a klasszikus dra-
maturgia szerint is
indokolt...

ELISMERÉS NÉLKÜL..... 8

De bizonyára nem vé-
letlen az, hogy sci-
finek minősítve kerül
kezünkbe...

ELŐSZÓ EGY UTÓSZÓHOZ....13

ségessége, a dokumentum inkább magas elvekről folytatott elmerfuttatásokra inspirált. Tetszés szerint csipegethetett mindenki a jó javaslatokból, észrevételekből. Hanem akik ezt tették, éppen a dolog lényegét nem vették észre. Nevezetesen az került el figyelmüket, hogy itt nem "jó javaslatokról", /be/épít/hető jellegű észrevételekről van szó, melyeket ki-ki a saját érdekei által őrözött eszmei arzenáljába zárhat. A Jámbor szándék -- szándék: egy önerőből társult csoport szuverén akaratnyilvánítása. Nem oppozíció, hanem önálló akarat alapján álló /csak ilyen lehet!/ együttalkotási szándék. Ez -- mint jelenség -- meglepően új /-nak hat/.

Optimista befejezés. -- A dokumentum maga félkész, sok helyen ellentmondásos és elnagyolt. Még így sem illet a rutinvitához, és negőrdemél: azon kevesek kritikáját, akik bujták, érezték azt, amit röntebb írtak, és nemcsak részletekről beszéltek, hanem az egészet nézték, és úgy mondták el -- nagyon keményen -- véleményüket.

Ezután a cselekvésen a sor. A Dékán véleménye, miszerint 1983-ra csak "tantervgyorszerűsítést", nem pedig reformot terveztek, csak megerősítheti a Jámbor szándék szerzőit abban, hogy munkálkodásukkal nincsenek elkésve. Mert a reform /a későbbre ígért/ komoly kísérletezést kíván, melynek itt a szegedi bölcsészkaron éppen a Jámbor szándék lehet kiindulópontja. Ilyen kísérlethez persze -- az adott körben -- a megkötőrendelések főloldása szükséges, amit vállalni kell, hiszen egyetlen reformterv helyessége sem igazolható reformszituációban folytatott kísérletek nélkül. /Következőképpen a helyesnek beállított reformtervekben nem lehet eléggé kételkedni, ha nem előzték meg kísérletek./ S mi más lehetne megfelelőbb környezet egy, a Jámbor szándék ihlette, komolynak remélt kísérlet számára, mint maga az intézmény, ahol a reformot majd bevezetni kívánják?

/-Em-/

Tanárok, tanárjelöltek nehéz feladatok előtt

1982 őszén megjelent a legújabb IV.-es gimnáziumi történelemtankönyv, szerzője Jóvárné Szirtes Ágota, Dr. Szabolcs Ottó, az OPI munkatársa 1983. február 18-án a Magyar Nemzetben megjelent cikkében a reform-történelemtankönyvekről megállapította: "A szerzők általában igyekeztek átvenni a tudomány új eredményeit, a már elavult szemlélet helyett lényegesen korszerűbbet adni. Ezt még a közelmúlt tárgyoló negyedikes gimnazista tankönyv is példamutató módszerességgel tudta megoldani." Szabolcs Ottó objektívitasában, tárgyismeretében sem okom, sem jogom nincs kételkedni, annál is kevésbé, hiszen a IV.-es tankönyv impresszumából kiderül, ő maga is résztvett e mű elkészítésében.

A Jóvárné-féle tankönyvet nem tudom összevetni az előző években használtakkal, mivel ezt a rendelkezésemre álló terjedelem nem teszi lehetővé. Ugyanezért nem tudom elvégezni az egész könyv elemzését, de a mondanivaló kifejtéséhez talán elegendő a könyv egy részletét, a fasizmus hatalomrajutásával foglalkozó fejezetet bemutatni.

Az még pusztán szerzői-szerkesztői figyelmetlenségnek tűnt számomra, hogy a

